

عنوان مقاله:

رابطه هوش اخلاقی مدیران دانشگاهی با رضایت شغلی کارکنان دانشگاه: نقش میانجی‌گری سرمایه اجتماعی سازمان

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 15، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رسول عباسی

شیلا رفیعی

جبار باباشاهی

خلاصه مقاله:

زمینه: وجود مدیران با هوش اخلاقی بالا که کار را درست انجام می‌دهند و اصول اخلاقی را رعایت می‌کنند زمینه‌ساز تقویت سرمایه‌های نامشهودی چون سرمایه اجتماعی می‌گردد. از این رو در این پژوهش به بررسی رابطه هوش اخلاقی مدیران دانشگاهی با رضایت شغلی کارکنان با توجه به نقش میانجی‌گری سرمایه اجتماعی پرداخته می‌شود. روش: این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر شیوه گردآوری و تحلیل اطلاعات، توصیفی-تحلیلی و از نوع همبستگی است. کل مدیران دانشگاهی و کارکنان دانشگاه‌های سراسری غیر پزشکی استان قم، جامعه آماری پژوهش را شکل می‌دهند. از بین جامعه آماری ۴۸۵ نفره کارکنان، 217 نفر به صورت نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شد و به علت تعداد کم مدیران، کل مدیران این دانشگاه‌ها در نظر گرفته شدند. در تحلیل اطلاعات از ضریب آلفای کرونباخ، مدل‌سازی معادلات ساختاری و آزمون سوبل استفاده شده است. یافته‌ها: با توجه به نتایج حاصل از پژوهش فوق، هوش اخلاقی تبیین‌گر 57٪ تغییرات سرمایه اجتماعی و سرمایه اجتماعی تبیین‌گر 61٪ از تغییرات رضایت شغلی کارکنان است و نقش میانجی سرمایه اجتماعی سازمان نیز در رابطه دو متغیر تأیید شد. نتیجه‌گیری: هوش اخلاقی مدیران دانشگاهی هم به صورت مستقیم و هم از طریق ارتقای سرمایه اجتماعی سازمانی در محیط دانشگاهی بر رضایت شغلی کارکنان اثرگذار است. لذا برنامه‌ریزی برای ارتقای آن در محیط‌های آکادمیک، یک ضرورت محسوب می‌شود.

کلمات کلیدی:

Ethics, Moral intelligence, Organizational social capital, Staff's job satisfaction

اخلاق، هوش اخلاقی، سرمایه اجتماعی کارکنان، رضایت کارکنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144256>

